

VIITORUL ROL

LUCIA MUREȘAN

Debutază, în 1958, pe scena Teatrului Național din Cluj-Napoca, cu rolul Domnica Rotaru din *Secunda '58* de Dorel Dorian. Cîteva partituri clasice (Ofelia, Ondine) pun în valoare calitățile ei de ingenuă dramatică, un stil de interpretare a cărui finețe și transparență se întemeiază pe refuzul oricărei dulcегării. Din 1965, Lucia Mureșan face parte din echipa Teatrului „Nottara”; dintre rolurile jucate aici, amintim : Mira (*Mеșterul Manole* de Lucian Blaga); Stana (după Agărbiceanu); Laura (*Și eu am fost în Arcadia*), Claudia (*Ultima cursă*) de Horia Lovinescu; Adela (după romanul cu același nume de Garabet Ibrăileanu); Desdemona (*Othello* de Shakespeare); Angustias (*Casa Bernardei Alba* de Garcia Lorca); Julia (*Echilibrul fragil* de Ed. Albee); Frumoasa Elena (*Intoarcerea la Micene* de Averoff-Tossizza); Viorica Vernescu (*Micul infern* de Mircea

Ștefănescu); Femeia în gri (*Sentimentele și naftalină* de Sidonia Drăgușanu). Știind să valorifice, scenic, experiența dobândită cu fiecare rol, Lucia Mureșan dispune astăzi de mijloace de caracterizare suplе și rafinate; personajele ei, în aparență de o feminitate fragilă, surprind uneori prin încordarea voinței, prin gestul ferm, prin strălucirea rece a lucidității.

La Teatrul „Nottara” se repetă piesa *Pensiunea doamnei Olimpia* de I. D. Șerban. Regia : Constantin Dicu. Scenografia : Valeria Stoleru.

„În noua lucrare a lui I. D. Șerban, personajele sînt împărțite în «bune» și «rele». Dar, fie că-s răi, fie că-s buni, oamenii pe care-i creăm pe scenă li dorim adevărați, autentici. Fără să fie «rea», Angela, personajul pe care-l joc, trebuie să sugereze și o anume frivolitate a lumii care «trăiește clipa», (într-o vreme cînd moartea bate la ușă — acțiunea se petrece în '44), și superficialitatea, și oportunismul, și egoismul celor care-și făceau un țel din «a trăi bine», cu orice preț. Chiar dacă personajul este negativ, el trebuie să trăiască și să capete greutatea și locul pe care autorul și regizorul i-l acordă. Spre a compune această «lume dispărută», practic necunoscută tinerei generații de azi, fiecare dintre personaje aduce o nuanță proprie. Instrumentele sînt ale comediei, pentru că piesa este o comedie de situații și de replică; deci, acestea trebuie speculate. Ca să revin la rolul pe care-l joc, destul de generos în sugesții, Angela e o avocată cu pretenții de intelectuală rafinată, o parvenită fără scrupule, cu aere de atotștiutoare și imitînd tot ce e la modă, nefiînd, în fond, decît o biată femeie care nu înțelege semnificația timpului pe care-l trăiește, pentru că nu are nici o pregătire pentru asta, și care, pînă la urmă, ratează din credulitate, din lipsă de principii, din prea mult arivism, dintr-o totală incapacitate de orientare».

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

Am citit cu interes, în „Vatra” din 20 ianuarie 1981, eseuл Doinei Modola despre Marin Sărescu. Publicînd acest eseu, revista „Vatra” a prefațat foarte bine Seminarul „Marin Sărescu” de la Deva. ● Teatrul de păpuși „Așchiuță” din Pitești, a sărbătorit treizeci de ani de la în-

ființare. Cu acest prilej, au fost prezentate spectacolele Albă ca zăpada și cei șapte pitici după frații Grimm, Vrăjitorul cel bun de S. Prokofiev și G. Sapphir, și Copiii de pe strada noastră de Tudor Boian, toate trei spectacolele, în regia lui Aurel Mircea Anchiđin și scenogra-

fia Mihalei Dinu. It felicităm pe harnicii păpușari piteșteni și le dorim noi succese! ● Într-o tabletă de pe prima pagină a „Informației Bucureștiului” din 18 ianuarie 1981, Valentin Silvestru face o frumoasă prezentare a dramaturgului Tudor Popescu. Aderăm la cuvintele de laudă pe care Valentin Sil-

VIITORUL ROL IRINA DEMIAN

Irina Demian (absolventă a I.A.T.C. promoția 1959) a fost eleva măștrilor Radu Beligan și Ion Șahighian. După un scurt popas la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, intră în colectivul noului Teatru de Comedie. „În seara zilei de 5 ianuarie '81, la cea de-a 20-a aniversare a teatrului, fiind decanul nostru, Mircea Șeptilici, a chemat pe scenă un grup de 14 actori, am avut revelația că printre «societarii» trupei mă aflu și eu. Eram emoționată la gândul că am jucat, de-a lungul anilor, alături de mari actori, ca Ștefan Ciubotărașu, Vasiliu-Birlic, Mircea Constantinescu, alături de cel care ne-a fost și director, Radu Beligan; dar, puțin tristă, fiindcă, mie, rolurile dificile, care pun la încercare posibilitățile unui actor, mi-au venit în întâmpinare destul de târziu».

Irina Demian a debutat pe scena Teatrului de Comedie cu roluri modeste, dar a știut să aștepte și, încetul cu încetul, să se impună ca interpretă a unor personaje care cer capacitate de interiorizare, sensibilitate, convingătoare mijloace emoționale. A jucat, printre altele: Gabriela (*Somnoroasa aventură* de Teodor

Mazilu); Lili Gigea (*Mi se pare romantic* de Radu Cosășu); Ara (*Arca bunei speranțe* de I. D. Sirbu); Casandra (*Troilus și Cressida* de Shakespeare); Dorimène (*Burghezul gentilom*), Celia (*Zăpăcitul*), Mathurine (*Don Juan*) de Molière; Maria (*Cher Antoine* de Anouilh); Sofia (*Un Hamlet de provincie*) și Duniășa (*Livada de vișini*) de Cehov; Lady Politick (*Volpone* de Ben Jonson); Nathela Abașvili (*Cercul de cretă caucazian* de B. Brecht); Doamna Chasen (*Harold și Maude* de Colin Higgins) ș.a.

„Repet un rol foarte frumos, Iskra, în piesa *Turnul de fildes* de V. Rozov (regia, Ion Cojar; scenografia, I. Popescu-Udriște); personajul e opus doamnei Chasen — ceea ce e un mare noroc: de obicei, o anume rutină a distribuțiilor te inscrie în aria limitată a rolurilor asemănătoare. În acest personaj se adună, parcă, multe dintre frământările și suferințele eroinelor literaturii ruse. Iskra este fiica unui înalt funcționar; ea apare ca o altă «fată fără zestre», în confruntarea dură cu rămășițele unei mentalități care a tăiat aripile atîtor oameni puri. Deși, la un moment dat, Iskra pare strivită de egoismul și, aș spune, de snobismul tatălui ei, de pasivitatea resemnată a mamei și de ipocrizia soțului ei, ea reușește, prin muncă, să se elibereze, să se afirme ca om, să-și redobîndească încrederea în sine și în cei din jur, ceea ce conferă piesei o undă de optimism. *Turnul de fildes* este, după părerea mea, momentul de vîrf al creației lui Viktor Rozov, în care se regăsesc multe dintre motivele fundamentale ale marii dramaturgii ruse.

Lucrul la rol e un rătășag pasionant cu mine însămi. Pentru că Iskra nu-mi seamănă deloc, și nu seamănă cu nici unul dintre rolurile pe care le-am jucat.”

Maria MARIN

telex-,,teatrul“ ● telex-,,teatrul“ ● telex-,,teatrul“

vestru le scrie despre Teodor Popescu. ● *La Teatrul Național „Vasile Alecsandri“ din Iași, regizorul Călin Florian, în colaborare cu scenograful V. Penișoară-Stegaru, pregătește spectacolul Hoțul de vulturi de D. R. Popescu.* ● *Două teatre — am numit Teatrul de Comedie și Teatrul Mic — prezintă*

unele dintre spectacolele lor, la Sala Palatului R.S.R. Inițiativa este merită să sporească numărul spectatorilor acestor teatre. Foarte bine! ● *Alexandru Sever, reputat dramaturg și romancier, distins publicist, colaborator și prieten apropiat al revistei noastre, a implinit de curînd șazeci de*

ani. Îmi este deosebit de plăcut, să mă fac mesagerul tuturor colegilor mei, și să-i transmit celui care a scris Descăpăținarea, Îngerul bătrîn și Noaptea e parohia mea cele mai calde îmbrățișări, urări de viață lungă și noi izbînzii dramaturgice.

FAIMA